

38 HAFTA VE ÜZERİ GEBELERDE BPP , NST, ASİ, VE DOPPLER USG İLE FETAL İYİLİK TARAMASI

İ.Davas, N.Karadeniz, A. Varolan, A.Tekinalp, B.Çetiner Şişli Etfal Hastanesi 2. Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniği, İSTANBUL

Amaç: Antenatal takiplerinde herhangi bir maternal ve fetal risk faktörü tespit edilmiş 38 hafta ve üzeri gebelerde ASİ,NST,BPP ve Doppler USG ile mevcut veya yakın zamanda gelişebilecek fetal distresi saptamak. **Metod:** Şubat - Aralık 1997 tarihleri arasında ŞEH 2.Kadın Hastalıkları ve Doğum Kliniğinde BPP<7 ya da NST'si nonreaktif ya da ASİ<5 olan 41 olgu çalışmaya alındı. Bu olguların "MGA/UA Pİ'i değerlendirildi, <1.05 olanlar patolojik olarak kabul edildi.

Bulgular: 41 olgunun 25'inde BPP<7, 22'sinde NST nonreaktifliği, 25'inde ASİ<5, 3'ünde MCA/UA Pİ <1.05 idi. 19 olguda antepartum ya da intrapartum fetal distres gelişti. 15'ine C/S uygulandı. 4'ü NSD ile sonlandırıldı.

Sonuç: Fetal distresi saptamada sensitivite ve spesifite sırasıyla NST %84-%72, BPP %89-%63, Dopler USG %15-%100, ASİ %75-%54, NST+ASİ %100-%36 olarak bulundu.

ABORTUS İMMİNENS VAKALARINDA MATERNAL SERUM ALFA FETOPROTEİN SEVİYELERİNİN PREDİKTİF DEĞERİ G.KILIÇ, Ö.ORAL, M.KEKOVALI

AMAÇ: Normal gebeliklerle mukayese edildiğinde, geçirilmiş abortus tehlikesi sonrası spontan abortus riski anlamlı şekilde artmaktadır. Fetal dokuların bionekrozu ve fetoplasental bariyerin bozulması ile Alfa Fetoprotein-de (AFP) artış görülebileceği hipotezinden yola çıkarak, abortus imminens tanısı almış gebelerde fetal akıbetin önceden tahmini için maternal serum alfa fetoprotein (MS-AFP) prediktif değeri araştırılmıştır.

METOD: Kliniğimize ard arda müracaat eden 40 tekiz gebelik prospektif olarak imminens tanısı aldıktan sonra yirminci gebelik haftasına kadar izlenmiştir. MS-AFP kantitatif olarak prensibi streptavidinli ELİSA sandeviç esasına dayalı enzim immünolojik testle değerlendirildi. İstatistik test olarak chi-square ve t-testi kullanıldı. Sperman korelasyonu ve 2 ortalama arasındaki farkın önamlilik testi ile de doğrulaması yapıldı.

BULGULAR: Toplam 40 abortus imminens tanısı alan vakaların 21'inde (%52.4) başka bir problemle karşılaşıl-madan gebelikleri devam ederken, geri kalan 19 (%47.5) vakanın ikisi mort de fetüs, 17'si de abortus incomp-letle sonuçlanmıştır. Gebeliği devam eden grupta MS-AFP ortalama değeri 18.17 IU/ml iken devam etmeyen grupta 32.22 IU/ml olarak bulunmuştur. Grup 1 ve 2 MS-AFP ortalamalarına göre mukayese edildiğinde sonuçlar arasında istatistiksel anlam taşıyan bir farklılık olmadığı yönünde değerlendirilmiştir (p=0.064). Her iki grup arasında ayrıca maternal yaş, gravida, gebelik haftası ve önceki abortus hikayesi açısından da istatistiki fark yoktur.

SONUÇ: MS-AFP tek başına abortus imminens vakalarında gebeliğin prognozunu göstermesi açısından istatis-tiksel anlamlı bulunmamıştır. Yinede p değerinin anlamlılık sınırına yakın olduğu göz önüne alınırsa vaka sayısının artırılarak tekrar değerlendirilmesi uygun olacaktır.

GEBELİKTE DİABET TARAMASI

Saniye OK, Sakine DEMİR

İ.Ü. Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Kadın Hastalıkları ve Doğum ABD, Perinatoloji Bilim Dalı

Gebelik, neden olduğu insülin rezistansıya, beta hücrelerinde stres yaratarak karbon hidrat metabolizmasındaki küçük anomalilerin saptanması için ideal zamanını oluşturur. Bazı kadınlar, gebeliğin erken döneminde normal olabilir fakat insülin yapımındaki kısıtlılık nedeniyle gebeliğin ileriki evrelerinde insülin yetmezliği gösterip doğuma kadar hiperglisemi geliştirebilir bu duruma gestasyonel diabetes (gebelik diabeti) adı verilir. Bu kadınların test sonuçları doğumun hemen ardından normalleşir fakat bu kadınlar postpartum uzun süreler içinde izlendiklerinde önemli bir kısmı sonunda manifest diabetes göstermektedir. Bu çalışma kapsamında postpartum on altı yıl boyunca izlenen vakaların %60'ında bu gelişimi saptanmıştır. Diabetes açısından yüksek riskli kadınlar -örneğin anne, baba veya kardeşleri diabetik olanlar veya glikozürisi bulunanlar ilk görüldüklerinde taranmalı -